

Goed Nieuwsbrief

Nr. 34

februari 2015

De Goed Nieuwsbrief is een uitgave van Roelof Tichelaar en heeft als doelstelling:

- de verspreiding van christelijke spiritualiteit
- het informeren over geestelijke hulpverlening en weerbaarheid
- het aankondigen van nieuwe ontwikkelingen, lezingen en boeken

Voor meer informatie op internet: www.roeloftichelaar.nl en www.weerbaarheidstrainer.nl

Stelt u de ontvangst van deze Goed Nieuwsbrief niet op prijs of heeft u die van iemand anders doorgestuurd gekregen en wilt u deze in de toekomst ook zelf ontvangen, stuurt u dan een email naar: info@roeloftichelaar.nl.

U kunt ook schrijven naar: Schutstraat 112, 7901 EH Hoogeveen.

Het overnemen van de inhoud mag, maar dan graag met bronvermelding.

Kent u mensen die mogelijk geïnteresseerd zijn in deze Goed Nieuwsbrief, stuurt u hem gerust door!

De Goed Nieuwsbrief is en blijft natuurlijk gratis. Een vrijwillige donatie is echter van harte welkom.

Dat kan op bankrekeningnummer (IBAN:;) NL28INGB0749790989 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. R. Tichelaar te Hoogeveen, onder vermelding van 'gift'.

Inhoud:

Beste mensen	2
Vrijheid van meningsuiting	3
Agenda lezingen	6
Inspiratie	7
Gebed	7

Beste mensen,

Welkom in deze 34^e Goed Nieuwsbrief, met daarin - zoals gewoonlijk - een artikel, de agenda (met lezingen in Bodegraven, Drachten en Warnsveld), inspiratie en een gebed.

Sinds kort geef ik ook les aan Het Johan Borgman College in Utrecht. Ik ben daarnaast gevraagd deel te nemen aan een kenniscentrum op het gebied van hoogsensitiviteit, paranormale ervaringen, etc.. Het is de bedoeling dat dit in de toekomst uitgroeit tot een landelijk kenniscentrum waar (hopelijk) ook het reguliere onderwijs aansluiting op zal vinden. Dit zijn in mijn ogen belangrijke ontwikkelingen.

Ik zal mij - zoals het er nu naar uitziet - in mijn lessen met name toeleggen op weerbaarheid (het omgaan met grenzen), christelijke spiritualiteit en bevrijdingswerk.

In het kader van een tentoonstelling van het werk van Johan Borgman, ben ik uitgenodigd een lezing in Warnsveld te geven over weerbaarheid en het omgaan met grenzen. U kunt hier meer over lezen in de agenda.

Van een van de lezers van de Goed Nieuwsbrief kreeg ik de vraag of ik in de komende editie wil ingaan op de terroristische aanslagen en jihadstrijders die zeggen vanuit hun geloof te handelen. Daarom in deze editie een artikel over vrijheid van meningsuiting. Want met dit thema hebben deze aanslagen alles te maken.

Ik wens u veel inspiratie en leesplezier toe!

Roelof Tichelaar

Vrijheid van meningsuiting

Vrijheid van meningsuiting is al geruime tijd een onderwerp van discussie. Want hoe ver moet die vrijheid gaan en in hoeverre staat deze op gespannen voet met discriminatie, haat zaaien en belediging van andersdenkenden?

Ik denk dat vrijheid een groot goed is wat we in onze maatschappij hebben verworven. Maar vrijheid kunnen we verschillend interpreteren.

Met vrijheid kan ik bedoelen dat ik maar kan doen en laten wat in mij opkomt, zonder rekening met anderen te houden. Ik kan mij als een speelbal op de zee van emoties en zelfzuchtige begeerten laten meevoeren en dus maar roepen en doen wat in mij opkomt, zonder rekening met anderen te houden. Dit is geen echte vrijheid, maar is eerder een vorm van losbandigheid.

De echte vrijheid, namelijk die van de Geest, is een andere vrijheid, omdat die uitgaat van de liefde. Deze liefde kan nooit uit dwang voortkomen. En vanuit de liefde en het respect voor de ander kan nooit de behoefte ontstaan die ander onnodig te kwetsen, bijvoorbeeld door zijn of haar geloof tot onderwerp van spot te maken.

Dit wil overigens niet zeggen dat we het met elkaar eens hoeven te zijn. Natuurlijk mogen we kritisch zijn over wat anderen zeggen of schrijven, ook als dat religieuze kwesties betreft. Een open en respectvolle dialoog is het teken dat we de vrijheid op de juiste manier gebruiken. In mijn boek 'Vergeten bewustzijn' schreef ik daar over:

'Veel mensen menen dat, wanneer we op spiritueel/religieus terrein met elkaar in dialoog gaan, we uit respect voor die ander onze eigen waarheid niet volop mogen laten zien of horen. Zolang we dat niet doen, zullen we nooit tot een echte dialoog komen. Een ware dialoog is pas mogelijk wanneer we onze visie open durven te delen met die ander en tegelijk respect hebben voor zijn of haar visie. We achten onszelf niet groter dan die ander en proberen ons in hem of haar te verplaatsen. Voor mij werkt het niet om tot elkaar te komen door alle godsdiensten als 'één pot nat' te beschouwen. Ik probeer zowel oog te hebben voor wat we delen, als voor de dingen waarin we ons van elkaar onderscheiden. Dat mag, dat is niet erg. Als ik dat van mijzelf niet mag, zeg ik eigenlijk dat het hebben van verschillende opvattingen niet goed is en dat werpt een barricade op tussen mensen.

Juist door ook de verschillen te benoemen, zullen we wederzijdse vrijheid kunnen ervaren. Ieder mens beleeft de waarheid op een eigen unieke manier en wat is er mooier dan elkaar in onze binnenwereld uit te nodigen om daar zonder oordeel en met verwondering naar te kijken?

Alleen wanneer we de moed hebben ook naar de verschillen te kijken, deze durven te benoemen en onze eigen kleuren durven te bekennen, komen we in gesprek en ontmoeten we elkaar in de geestelijke zin van het woord.

Het heeft geen zin krampachtig terughoudend met onze eigen visie om te gaan, uit angst de ander te kwetsen. Want hetzelfde respect dat we voor de ander opbrengen, mogen we ook van hem of haar verwachten. Als dat vertrouwen er niet is, heeft een dialoog geen enkele zin. Een dialoog, waarin we elkaar in verscheidenheid ontmoeten, kan alleen plaatsvinden in een sfeer van wederzijdse tolerantie. Het is juist die verscheidenheid, die dialoog en wederzijdse aanvulling

stimuleert. Dan betekent de dialoog dat we op zoek gaan naar elkaars essentie.’
(1)

Zolang we de dialoog op deze manier voeren, is de vrijheid van meningsuiting een groot goed. Maar we misbruiken die vrijheid zodra we anderen onnodig beledigen of bespotten.

Zelfspot daarentegen, is een teken van gezonde eigenwaarde. Als ik om mijn eigen neurotische trekjes of onvolmaakte kanten kan lachen, laat ik eigenlijk zien dat het met mijn zelfbeeld wel goed zit. Dit schept innerlijke ruimte en een sfeer van lichtvoetigheid.

Als er extremisten zijn die een vrije mening verbieden en vervolgens door middel van oorlogsgeweld en terreur hun mening of religie willen opdringen aan anderen, zal de wereld zich hier met man en macht tegen moeten verzetten.

Een geweldloos uitgangspunt hoeft niet te betekenen dat we ons willoos en krachteloos moeten overgeven aan psychopathische moordenaars, die onder de vlag van hun religie onschuldige mensen doden.

Zelfs Gandhi, zelf een uiterst geweldloos mens, zei: ‘Wie begint te trillen of de benen neemt zodra hij twee mensen ziet vechten is niet geweldloos, maar laf.’ (2)

De afgelopen jaren zat de radicaalislamitische sekte Boko Haram vaak achter bloedige terreurdaden in Nigeria, die duizenden mensenlevens eisten. Deze moordenaars zijn helaas alleen met geweld te stoppen. Een gelijkwaardige dialoog is onmogelijk, omdat zij andersdenkenden van geringere waarde achten dan zichzelf. Hetzelfde geldt voor de IS, de Taliban, enzovoort. De heilige strijd, die zij eigenlijk met hun eigen ego moeten aangaan, projecteren zij op de wereld om zich heen.

Als docent weerbaarheid en zelfverdediging loop ik zo nu en dan tegen de discussie aan wanneer we fysiek geweld mogen gebruiken tegen de ander, ook vanuit spiritueel oogpunt. Het uitgangspunt van gezonde weerbaarheid is zo min mogelijk geweld te gebruiken, maar zodra de ander zijn of haar geweld op jou botviert, mag je ingrijpen, desnoods ook fysiek. Het blijft natuurlijk altijd je eigen vrije keuze en verantwoordelijkheid, maar soms heeft het niet gebruiken van gepast geweld uiteindelijk een veel gewelddadiger effect dan wanneer het wel op een bewuste en proportionele manier wordt ingezet. (In artikel 42 van ons Wetboek van strafrecht staat overigens het noodweerbeginsel beschreven.)

We mogen onze kracht inzetten om de zwakkeren te beschermen. Dat is onze taak als individu, als land en als Verenigde Naties. Tegenstrijdige ik-belangen mogen daarin niet leidend zijn. Alleen de zorg voor de zwakkeren zou de drijfveer moeten zijn.

Als we alleen met gewapend ingrijpen kunnen voorkomen dat onschuldige vrouwen worden verkracht en samen met hun mannen en kinderen worden afgeslacht, dan zullen we onze verantwoordelijkheid moeten nemen. Dan kan zelfs fysiek geweld de liefde dienen door dit soort barbaren tot stoppen te dwingen. Bij alles gaat het overigens om de ethische norm achter ons handelen of niet-handelen.

Tijdens een lezing over de engelenwereld vertelde ik zijdelings mijn ervaringen met een man, die een elfjarig meisje tegen haar wil probeerde te kussen. Ik zag het en greep natuurlijk in om het meisje te helpen. Ik heb de man niet onnodig

beschadigd, maar wel even stevig aangepakt. (Ook als we iemand anders beschermen door gepast fysiek in te grijpen, is er volgens de Nederlandse wet sprake van noodweer.) In het vragenuurtje na de lezing stelde een mevrouw in het publiek de vraag: 'Maar had u niet gewoon op de hulp van de engelen kunnen vertrouwen?'

Nee, natuurlijk niet! Het is niet de bedoeling dat wij alleen maar op de engelen wachten om ons te helpen. Soms wachten de engelen ook op ons en moeten we onze verantwoordelijkheid nemen door zelf stappen te zetten.

De geschiedenis heeft ons geleerd waakzaam te zijn voor extremisme en fascisme. Waakzaamheid betekent ook dat we niet bang moeten zijn op tijd in te grijpen door dit soort mensen niet hun gang te laten gaan.

Toch moeten we ook oppassen om niet in een waas van angst te blijven hangen. Want angst kan ook de betrekkingen tussen mensen - en tussen de verschillende rassen en religies - ernstig bekoelen.

In onze tijd speelt de angst voor de extremistische uitwassen van de Islam een beduidende rol. Dat we de dreiging uit fundamentalistische hoek serieus moeten nemen, hebben de aanslagen in Parijs, Nigeria en op vele andere plaatsen laten zien. Maar het zou onrechtvaardig zijn in iedere moslim een bedreiging te zien, want dan vergroten we de afstand tussen elkaar. Dat zou een reactie zijn die louter op angst is gebaseerd. Gelukkig uiten steeds meer moslims openlijk hun kritiek op de islamitische extremisten. Ook zij herkennen aan de vruchten de boom. Als die vruchten bestaan uit verkrachting en moord, weten we meteen dat zij handelen uit de geest van Satan en zeker niet uit God.

Het gaat erom dat we ons in elkaar durven verdiepen en echt leren kijken naar wat onszelf en de anderen beweegt. Een open en respectvolle dialoog betekent dat we onze verschillen mogen benoemen en dat we elkaar niet onnodig kwetsen. Individuen en groeperingen die hun wil of geloof met geweld aan anderen proberen op te leggen, moeten worden gestopt.

Het gaan van je eigen weg hoeft nog niet te betekenen dat je je krampachtig afsluit voor de visie van anderen. Het aangaan van een dialoog kan juist heel waardevol zijn. Het kan er toe leiden dat je tot de conclusie komt dat je je eigen visie moet bijstellen. En misschien word je er juist door gesterkt om bij je eigen visie te blijven.

Uiteindelijk gaat het om de verinnerlijking van het geloof: dat Gods Geest in ons hart ons de weg van de liefde wijst en de vrijheid krijgt. Allen, of we nu christen, moslim, boeddhist of hindoe zijn, zijn we geroepen Gods Geest boven ons eigen kleine ikje te stellen en ons aan Hem - en dus aan de liefde - over te geven.

(1) Roelof Tichelaar, 'Vergeten bewustzijn - de boodschap van een spiritueel christendom', uitgeverij Ten Have, Kampen (2009)

(2) Eknath Easwaran, 'Gandhi', uitgeverij Sirius en Siderius, Den Haag (1983)

Agenda lezingen

Dinsdag 17 februari: Bodegraven

Thema: 'Psychisch of paranormaal? Bovennatuurlijke ervaringen in het licht van psychiatrie, religie en spiritualiteit'

Info: zie Goed Nieuwsbrief 33

Locatie: Ontmoetingsruimte 't Centrum, Spoorstraat 11, 2411 ED in Bodegraven

Aanvang: 20.00 uur

Kosten: € 10,- in de voorverkoop - aan de zaal € 12,50

Reserveren via: 06-36 25 81 69 of per mail reserveren@dewitteroos.info

Meer informatie: www.dewitteroos.info

Woensdag 11 maart: Drachten

Thema: 'Communicatie met de engelenwereld'

Info: zie Goed Nieuwsbrief 33

Locatie: Het Fries Congres Centrum, Lutszaal no. 1, Oprijlaan 3, 9205 BZ Drachten

Aanvang: 19.30 uur

Voor info en opgave kun je contact opnemen met: Hendrik Klaassens, tel. 058-2884166, per e-mail: klaassens38@zonnet.nl.

Een routebeschrijving naar het Fries Congrescentrum in Drachten vind je op www.friescongrescentrum.nl/Fries_Congrescentrum/Contact.html.

Woensdag 18 maart: Warnsveld

Thema: 'Weerbaarheid: het stellen van grenzen'

Ieder mens heeft een persoonlijke levensruimte nodig om te kunnen leven, groeien en zich te ontplooiën. Op het moment dat de gezonde grenzen van die levensruimte fysiek, mentaal of spiritueel geschonden dreigen te worden, heb je weerbaarheid nodig. Weerbaarheid wil zeggen dat je kunt opkomen voor jezelf. Durf je moeilijk 'nee' te zeggen? Wat houdt jou tegen om op te komen voor jezelf? Heb je er moeite mee trouw aan jezelf te blijven en je eigen weg te gaan? Wat zijn de gevolgen als jij je grenzen onvoldoende stelt? Ken je je eigen grenzen eigenlijk wel? En: hoe kun je op een effectieve wijze de confrontatie aangaan? Deze en andere vragen zullen in deze lezing uitgebreid aan de orde komen. Roelof zal praktische tips geven die bijdragen tot het trouw blijven aan jezelf: fysiek, emotioneel, mentaal en spiritueel.

Aanvang: 20.00 uur

Locatie: Gaikhorst 2, Warnsveld

Kosten: € 7,50

Voor nadere info kunt u contact opnemen met: Het Johan Borgman College, (06)28874405.

Inspiratie

'Een religie die is gebaseerd op uiterlijke leefregels, gaat voorbij aan het leven vanuit de Geest.

Het tijdperk van de wet heeft plaatsgemaakt voor het leven vanuit de Geest.

De verlossing door de Geest wil zeggen dat je je hart daarop afstemt en dat liefde het voornaamste kenmerk hiervan is. Liefde is een vrucht van de Geest, evenals de zorg voor je naaste en het respect voor andersdenkenden.

Iedere religie - of dat nu de christelijke of de islamitische is - die de gelovigen opnieuw aan de leiband van de wet wil leggen, wendt zich af van de Geest van vrijheid en liefde en keert daarmee terug naar de uiterlijke wet met al zijn regels.

Maar de mens kan niet worden gered door de wet; dat kan alleen door de genade, de liefde van God die jullie ten deel valt en die jullie als uitgangspunt moeten nemen in jullie denken en handelen. Eendrachtig in de Geest aanwezig zijn en vanuit deze Geest leven zal de vrucht van de liefde voortbrengen.'

We waren aan de wet geketend, maar nu zijn we bevrijd; we zijn dood voor de wet, zodat we niet meer de oude orde van de wet dienen, maar de nieuwe orde van de Geest.

(Romeinen 7:6, Nieuwe Bijbelvertaling)

Gebed

Lieve God,

Helpt U ons de Geest van liefde onder de mensen te verspreiden, zodat allen zullen begrijpen dat het om de liefde gaat.

Dat we in verscheidenheid naast elkaar mogen leven,

Elkaar aanvullend in plaats van bestrijdend.

Luisterend, in plaats van elkaar overschreeuwend.

Dat we oog mogen hebben voor elkaar

en de zwakken mogen beschermen tegen hen,

die dood en verderf zaaien omdat zij onwetenden zijn.

Wilt U ook hen, de onwetenden, helen en in aanraking brengen met Uw Geest van genade.

Amen

